College van beroep
voor de examens

Rapenburg 70
Postbus 9500
2300 RA Leiden
T 071 527 81 18

U I T S P R A A K 1 9 – 2 9 0

van het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden
inzake het beroep van

[naam], appellant,

tegen

de Examencommissie [X], verweerder.

Procesverloop

Op 6 september 2019 heeft appellant het cijfer 7,5 voor zijn masterproject ontvangen.

Op 9 september 2019 heeft appellant verweerder verzocht hem het predicaat cum laude toe te kennen.

Bij besluit van 10 september 2019 heeft verweerder dit verzoek afgewezen.

Bij brief van 23 september 2019, ontvangen op 7 oktober 2019, heeft appellant administratief beroep ingesteld tegen de afwijzing op zijn verzoek om het predicaat cum laude en tegen het hem gegeven cijfer 7.5 voor zijn masterproject.

Op 21 oktober 2019 heeft het minnelijk schikkingsgesprek tussen partijen plaatsgevonden. Er is geen minnelijke schikking bereikt.

Op 21 oktober 2019 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Op 6 november 2019 heeft de gemachtigde van appellant, [naam], nadere stukken ingediend. Daarbij heeft hij om proceskostenvergoeding verzocht.

Het beroep is behandeld op 13 november 2019 tijdens een openbare zitting van een kamer uit het College. Appellant is ter zitting verschenen, vergezeld van zijn gemachtigde [naam]. Namens verweerder is ter zitting verschenen [naam], lid van de examencommissie [X].

Overwegingen

1 – Feiten en omstandigheden
Appellant heeft de onderwijseenheden binnen zijn masteropleiding [X] met zeer goede resultaten behaald. Appellant volgt hiernaast ook de masteropleiding [X]. Hij voldoet aan alle eisen om voor het predicaat cum laude in aanmerking te komen, behalve aan de eis dat het cijfer voor zijn masterproject minimaal een 8,0 had moeten zijn. Hij heeft voor het masterproject een 7,5 behaald.

2 – Het standpunt van verweerder
Verweerder heeft toegelicht dat de commissie door wie het cijfer voor het masterproject van appellant is vastgesteld zeer ervaren was en unaniem was in haar oordeel. Het cijfer is vastgesteld ondanks het feit dat de commissie zich realiseerde dat het cijfer 7,5 zou betekenen dat appellant geen cum laude zou krijgen. Het masterproject betreft van de opleiding zo een significant deel (40 ECTS) dat verweerder zeer veel waarde hecht aan het cijfer in de beoordeling om wel of geen cum laude toe te kennen.

3 – De gronden van het beroep
Appellant kan zich zowel niet met het besluit van verweerder inhoudende de afwijzing op zijn verzoek om cum laude verenigen, als niet ten aanzien van het toegekende cijfer 7,5 voor zijn masterproject.

4 – Relevante regelgeving
In de OER is vermeld, voor zover hier van belang:
4.12.4 Without prejudice to the provisions of 4.12.6 and 4.12.7, the degree certificate and the diploma supplement includes the 'cum laude' classification if the following conditions are met for the full-time programmes:
• the weighted average for all components is 8.0 or higher;
• all components have been completed with a minimum grade of 7.0;
• the (weighted average) grade for the (major) research project (incl. master's thesis and oral presentation) is 8.0 or higher; and
• the final examination was completed within three years.
• the weighted average grade for all components of the programme excluding research projects and internships is 8.0 or higher; passes (V) and exemptions (VR) will not be taken into consideration.
• the student has taken part in no more than 1 resit.
The Board of Examiners sets corresponding conditions for part-time programmes, proportionate to the nominal duration of the study programme.

4.12.6 The Board of Examiners may also decide to award a distinction in other, exceptional cases, on the condition that the weighted average grade does not differ by more than 0.5 from the grades stipulated in 4.12.4 and 4.12.5. This may involve such considerations as the student's development throughout his or her study programme, any exceptional performances on the part of the student in completing the final paper or thesis and any other relevant exceptional circumstances.

In de Regels en Richtlijnen van de Examencommissies van de Faculteit [X] is voor zover hier van belang vermeld:
4.11.2 De wijze van beoordeling is zodanig dat de student kan nagaan hoe het cijfer van zijn tentamen of practicum tot stand is gekomen.

Artikel 4.12 Beoordeling eindwerkstuk
4.12.1 De examencommissie stelt de criteria vast voor de beoordeling van eindwerkstukken, de procedure voor de aanwijzing van een eerste en tweede beoordelaar, het beoordelingsformulier en de verdeling van de verantwoordelijkheden tussen de eerste en de tweede beoordelaar. Het eindwerkstuk wordt steeds door twee examinatoren onafhankelijk beoordeeld, waarbij de eindbeoordeling in overleg wordt vastgesteld. Indien de eerste en tweede beoordelaar niet tot overeenstemming kunnen komen, dan wijst de examencommissie een derde examinator als derde beoordelaar aan. De derde examinator heeft de beslissende stem.
4.12.2 Ten minste een van de beoordelaars is specifiek deskundig op het gebied van het onderwerp, daarnaast is een van beide beoordelaars niet direct betrokken geweest bij de begeleiding van de student.

Artikel 5.8 Examenjudicium
5.8.1 De examencommissie verbindt aan de uitslag van het examen een eindoordeel over de verrichtingen van de geëxamineerde. Dit oordeel is gebaseerd op het gemiddelde van de cijfers die zijn behaald voor de tot het examen behorende onderwijseenheden gewogen naar studielast.
5.8.2 Aan de uitslag van een examen kan naar het oordeel van de examencommissie het predicaat "cum laude" ('met lof') of "summa cum laude" ('met veel lof') worden verbonden, indien voldaan is aan de eisen gesteld in Artikel 4.12 van de OER. Woordelijke beoordelingen, als vastgelegd in 4.11.3, worden niet meegewogen in de bepaling van het gewogen gemiddelde.

5.8.3 Indien het predicaat "cum laude" of "summa cum laude" is toegekend, wordt dit vermeld op het getuigschrift.

5 – De overwegingen ten aanzien van het geschil

Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek te beoordelen of de bestreden beslissingen al dan niet in strijd zijn met het recht.

Het College overweegt dat aan toepassing van de door appellant ingeroepen uitzonderingsgrond, genoemd in artikel 4.12.6 van de OER, pas wordt toegekomen, als gebleken is dat niet aan de vereisten genoemd in artikel 4.12.4 van de OER is voldaan. Nu de beoordeling van het masterproject daarom bepalend is voor de vraag of aan appellant het predicaat cum laude kan worden toegekend, buigt het College zich eerst over de vraag of de beoordeling van het masterproject op goede gronden tot stand is gekomen.

Ter zitting is door verweerder toegelicht hoe de beoordeling door de eerste en tweede lezer heeft plaatsgevonden. Verder heeft verweerder in het verweerschrift toegelicht dat op 19 september 2019 met appellant is gesproken waarbij het beoordelingsformulier uitvoerig is besproken met de beschrijving hoe het cijfer tot stand is gekomen.

Gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting is het College van oordeel dat verweerder niet aannemelijk heeft gemaakt dat de beoordeling door de twee examinatoren inderdaad onafhankelijk van elkaar (en dus vóór de verdediging) heeft plaatsgevonden, zoals artikel 4.12.1 van de R&R voorschrijft. Verweerder heeft zowel van de eerste als tweede lezer geen beoordeeld en van commentaar voorzien exemplaar overgelegd van de thesis, waaruit blijkt dat en op welke wijze zij de thesis volledig onafhankelijk hebben beoordeeld. Dit ondanks het verzoek van het College om alle op de zaak betrekking hebbende stukken over te leggen.

Gegeven het feit dat appellant op zijn overige studieonderdelen buitengewoon hoog heeft gescoord en gegeven de gevolgen die de toekenning van de 7,5 voor zijn masterproject met zich meebrengt, had verweerder het College en daarmee ook appellant meer inzicht moeten verschaffen in de wijze waarop de beoordeling was verricht. Uit het door verweerder overgelegde beoordelingsformulier valt niet te destilleren hoe de beoordeling van de eerste en de tweede examinator onafhankelijk van elkaar is verricht. Gelet hierop constateert het College dat

sprake is van een motiveringsgebrek en het besluit in strijd met artikel 3:47, eerste lid, van de Awb is genomen.

Het College wenst hier op te merken dat het overigens met veel sympathie kennis heeft genomen van het systeem waarin het masterproject is vormgegeven. Verweerder heeft namelijk toegelicht dat er een uitvoerig begeleidingstraject is georganiseerd en ook de wijze waarop de mondelinge verdediging is ingericht, met drie beoordelaars en een lid van de examencommissie die aanwezig is, is lovenswaardig. Dit laat echter onverlet dat de beoordeling inzichtelijk moet zijn en moet zijn voorzien van een motivering die het besluit kan dragen én voor zowel de student, het CBE en eventueel de rechter controleerbaar maakt. Gelet op artikel 3:48 van de Awb is voorstelbaar dat deze motivering niet standaard bij elke beoordeling wordt vermeld, mits de motivering alsnog wordt verstrekt als de student daarom vraagt.

Het bestreden besluit van 6 september 2019, inhoudende de beoordeling van het masterproject, wordt daarom vernietigd. Verweerder dient binnen 4 weken zorg te dragen voor een nieuwe, gemotiveerde, beoordeling van het masterproject. Aan de hand daarvan dient verweerder te bezien of appellant op grond van zijn studieresultaten, dan wel krachtens artikel 4.12.6 van de OER in aanmerking komt voor het predicaat cum laude. Derhalve komt het College niet toe aan het beoordelen van het bestreden besluit van 10 september 2019.

Het College veroordeelt verweerder tot vergoeding van bij appellant in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van €1050,00 (zegge: duizendvijftig euro), overeenkomstig het Besluit Proceskosten Bestuursrecht, geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

De beslissing

Het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden,

gezien artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek,

I. verklaart het beroep gegrond;
II. vernietigt het besluit van 6 september 2019;
III. draagt verweerder op binnen 4 weken na verzending van deze uitspraak een nieuwe besluit te nemen, met inachtneming van wat in deze uitspraak is overwogen;
IV. veroordeelt verweerder tot vergoeding van bij appellant in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van €1050,00 (zegge: duizendvijftig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

Aldus vastgesteld door een kamer uit het College van beroep voor de examens, bestaande uit mr. O. van Loon (voorzitter), dr. A.M. Rademaker, dr. K. Beerden, dr. J.J. Hylkema en Z.I. de Vos LLB (leden), in tegenwoordigheid van de secretaris van het College, mr. M.S.C.M. Stoop – van de Loo.

O. van Loon,
voorzitter

mr. M.S.C.M. Stoop – van de Loo,
secretaris

Voor eensluidend afschrift,

Verzonden op: